

1. Чичо Щръклю.

Бъше хубавъ есененъ день. Слънцето слабо припичаше. Подухваше тихъ, приятенъ вѣтрецъ. Пожълтѣлитъ листа се ронѣха, трупаша се край дънеритъ на дърветата и си фѣфлѣха за прѣживѣли сладки дни. Ручейчето допѣваше своята вѣчна пѣсенчица, приглашана отъ закъснѣли прѣлетни птички.

Ще се измине септемврий; октомврий ще дойде. Врѣмето ще застуденѣе. Мъгли ще почнатъ да се носятъ надъ земята. Небето ще се начумери, готово да заплаче и зарони сълзи. Ноемврий е прѣдвѣстникъ на зимата. Той ще подкани закъснѣлитъ стопани да си подготвятъ зимнина. . . А когато засвирятъ декемврийскитъ музики—виелици и бури, всичко живо ще се прибере на топло. Само хищнитъ звѣрове ще бро-